

Texten är automatiskt genererad. Vi har i nuläget endast möjlighet att erbjuda transkriberingar i obearbetad form.

I dagens avsnitt av podden Landet tänkte vi utmana normen om vad det finns för företag i våra lands- och glesbygd. Naturligtvis finns det fler företagare i folkrika storstadsregioner, men sett relativt till befolkningen så blir mönstret ett annat. Precis som storstadsregioner så har landsbygd i regionerna en högre andel företagare än riksgenomsnittet enligt Tillväxtverket. Så kan man till exempel driva ett spelbolag eller en studio som designar hattar för den internationella marknaden eller nytänkande turistföretag på platser där man traditionellt inte förväntar sig att de ska finnas? Du lyssnar på podden Landet med mig, Håkan Montelius. Podden produceras av Landsbyggsnätverket och i dag breddar vi bilden om näringslivet bortom storstaden. Ja, varmt välkomna till dagens avsnitt av podden Landet. I dag pratar vi företagande och företagsutveckling i landsbygden. Om mig i dag har jag till att börjamed EvaLena Skalstad, vd för Lapland Vuollerim Hej EvaLena! Hej! Hej! Hej! Och jag säger också hej till Karin Horisaki, designer och ägare till HORISAKI Design & Handel i Mo, Småland. Hej! Och en annan smålänning. Christoffer Cederholm vd för spelkollektivet i Väckelsång. Hej Christoffer! Du kanske inte är smålänning men du är baserad i Småland. Men nu har jag fått bli det. Ja. Vi har också med oss en värmlänning, nämligen Maria Kvarnström som är processledare och innovationsledare på Hagfors Munkfors Innovation Park. Hej Maria! Hejsan! Varmt välkommen till podden Landet allesammans! Maria, du får gärna hänga kvar i samtalet. Vi ska återkomma till dig alldeles strax, men jag tänkte börja med att prata med er andra tre. Ni som driver företag på ganska små orter långt utanför storstaden, att ni ska fåberätta om er verksamhet. Ni driver ju tre helt olikasorters företag, men det som ni har gemensamt är ju att ni driverkanske 3 väldigt unika företagoch inte den sortens företag som man förväntar sigatt man i vanliga fall hittar i en landsbygd. Då tänker attvi börjar med dig Karini småländska Corem. Du äralltså designer

tillsammans med dinman. Berätta lite om verksamheten?
Ja, jag vill gärna kalla mig hantverkare snarare än designer.
Jag driver ett hantverksmärke. Vi gör handgjorda hattar till en internationell marknad så att vi är baserade på landsbygden eller i Korea. Men vår marknad är utanför Sveriges gränser först och främst. Din man heter Makoto ska vi säga också. Ja. Vi ska säga det. Det är inte vilka hattar som helst som säljer, utan det är ganska speciella hattar och ni har ganska många celebra kunder. Ja, det har vi nog skulle säga. Vi jobbar juledag. Vi säljer till andra butiker, men vi säljer också direkt till folk som vi blir kontaktade av. Jag har hört att Lady Gaga har haft några hattar. Hon har köpt 15 hattar av oss. Det var några år sedan, men det är rätt. Roligt. Ja, hon är en livlig dam. Kul. Vi tar ett skutt från gården mot till Väckelsång. Vi är kvar i Småland. Christoffer Cederholm. Du är vd för Spelkollektivet som också är. Ni jobbar ju också mot en internationell marknad, får man lov att säga berätta. Vad är spelkollektivet framåt? Ja, vi erbjuder cold living och cooking för specifikt indie spelutvecklare och vi är ju egentligen unika med konceptet som vi erbjuder och det gör att vi attraherar folk från hela världen också. Men det som det innebär ju egentligen så indie spelutveckling som är för många, ett expansionsprojekt, något man sysslar med och som man måste investera ganska mycket tid i för att få någon form av genomslag så att man kommer helt enkelt hit och får möjligheten att fokusera på sitt eget projekt. Det erbjuder både boende, arbetsplatsen även service i form av att vi har en kock på plats som lagar mat åt alla, så man behöver inte tänka på det. Man behöver inte tänka på att pendla till jobb. Man behöver inte tänka på så mycket annat mer än att driva sitt projekt sedan samtidigt få det sociala och inspirationen av att leva tillsammans med andra drivna och ambitiösa människor med liknande intressen. I dagsläget så är det alltså mellan 40 och 50 spelutvecklare som bor och verkar i spelkollektivet i Växjö. Vad är det som är så lockande med det här?
För vissa är det bara möjligheten att kunna bo någon annanstans. Lockelsen att bo i landsbygden och vi brukar

egentligen säga att det vi säljer är ju egentligen gemenskapen. Det är egentligen de övriga kunderna eller de övriga boendena som är det som är själva produkten. Det är gemenskapen som lockar. Det är själva kollektivet helt enkelt. Ja, precis. Och att kunna dra inspiration från varandra tror jag framför allt är det som lockar folk och som får folk att stanna och förlänga sina vistelser.

Om vi tar och reser norrut till Vuollerim, då är vi precis på gränsen till polcirkeln. Eva-Lena Vad är Lappland? Vålerengen för någonting?

Lappland. Det är ett aktiebolag som ägs av 50 bybor, föreningar och företag ihop för att marknadsföra ekoturism här i vårt område.

Det som är speciellt med det bolaget är väl att även om det är ett aktiebolag så återinvesteras

vinsten tillbaka till bygden på så vis för att stärka den lokala ekonomin. Det är därför företaget finns, kan man säga. Det är en liten speciell typ av turism som de erbjuder.

Det är det. Det är ju ekoturism det är. Man kan säga att det vi erbjuder, det är vårt vardagsliv. Så kommer man hit så får man vara med en bybo och uppleva och dela våra vardagsupplevelser kan man säga. Våra upplevelser kan då vara att upptäcka norrsken. Det kan vara att vara med en samisk familj en dag och vara med renarna och få lära sig mer om hur det går till. Det kan vara att vara med på en middag där man äter förrätt, varmrätt och efterrätt hemma hos bybor i tre olika hus för den ena och varmrätten i andra huset och efterrätten i tredje huset för att få komma hem till vanligt folk och se hur de lever och vad de gör och kunna verkligen få en sådan härlig pratstund. Vad hette så det hus hopping som idag låter? Hur som helst, det är det verkligen. Men nu är det så att ni återinvesterar allt det som ni tjänar i bygden. På vilket sätt gör ni det? Det är via fler upplevelservier olika projekt. Det som är intressant i Vale, den bygden är ju att det finns. I dag finns det 7 olika byggde bolag som har startats över lång tid efter olika behov i bygden. Det första startades för över 20 år sedan när byborna räddade affären från att gå i konkurs och bildade då en ekonomisk förening med ungefär 100 pers. Det visade sig gå väldigt bra att det var ett kul och bra sätt att samarbeta tillsammans för att stärka bygden. Sedan har det fortsatt när det har varit lite olika

möjligheter kan man säga. Eller utmaningar till exempel när det gamla militära hotellet skulle säljas 2006 mitt i byn. Det stod tomt och öde och folk var lite oroliga vad som skulle hända med den där byggnaden mitt i centrum. Så då gick folk ihop och köpte hotellet renoverade av egen kraft. Det lades ner 11.000 ideella timmar det första halvåret och renoverade

alla rum med olika och man riktigt känner den här goabia känslan i rummen. Och utifrån det då, när det fanns hotell börjar vi fundera på vad ska de göra när de kommer hit? Då föddes idén för då fanns det inte egentligen några aktiviteter och boka. Byborna har alltså utvecklats från noll aktiviteter till i dag. 45 olika aktiviteter man kan boka. Vi ska också säga att ni har vunnit en rad priser för er verksamhet, bland annat Visma Business Innovation Awards i Europa. Vad är det som gör att ni sticker ut så mycket och att ni får så mycket internationell uppmärksamhet? Jag ska säga att vi var. Vi var topp tre så vi var i final. Vi vann inte, men i alla fall. Det var jätteroligt. Jag tror att en orsak är den här sammansamarbetet för sin plats som man lever på, att viljan, viljan att utvecklas en plats tillsammans och lägga ner arbete och hittat det som är unikt på sin egna plats och utveckla det.

Och. Liksom picknicken på. Det tror jag är att man stoppar inte medlen i egen ficka utan man återinvesterar. Tillbaka till bygden. Det är det som är hela grejen tycker jag. Eva-Lena. Jag är ju starkt knuten till just Vuollerim som plats. Men Christoffer och Karin, era företag har ju kanske intesamma geografiska koppling till Korea eller till Väckelsång. Varför har ni valt att förlägga era företag på just de här platserna? Ja du, vi hamnade väl snarare än att vi letade hit. Men hade ni någon särskild tanke med att ni skulle finnas på en mindre orten bit ut på landsbygden? Så var det ju definitivt. Dels är det ju en ekonomisk faktor liksom, men också lite här att man kommer ifrån storstad, stressen och så. Och i och med att spelutveckling annars lätt förläggstill storstadsområden så är det ju just att erbjuda den kontrasten att det här är någonting du kan göra ändå. Du behöver inte vara mitt i smeten utan att så det ju lite grann att bevisa en poäng i att det här är en flexibel industri. Karin Varför hamnar det Horizon Design i Korea?

Jag är född uppvuxen här i närheten i Mönsterås.
Jag och min man träffades. Då bodde vi båda i Stockholm och vi när vi träffades. Vi hade en längtan till landet, till naturen och flyttade ut genom Stockholm och började egentligen det här företaget där. Men vi behövde. Vi behövde något större. Vi behövde meryta och utan att ha några planer på att flytta tillbaka hit eller till Småland så var det det här. Vi fick nys om den här gården och det var den som gjorde saken att vi hamnade här igen. Och ni var ju redan etablerade och internationellt erkända när ni flyttade till Korea. Har det någon betydelse för att ni för att det fortfarande går bra att driva verksamhet ute på landsbygden? Ja, kanske. Vi insåg väl ganska tidigt att vår marknad inte var i Sverige och därmed var det inte heller viktigt bara var någonstans vi var placerade utan vår grund är hantverket och har alltid varit och vi behöver den perfekta platsen för att utföra vårt, vårt hantverk eller vårt arbete.

Och visst blev vi ifrågasatta att vi lanserar ett varumärke inom modebranschen och lämnar Stockholm, vilket uppfattades som helt bakvänt. Men vi såg bara fördelar. Skulle du säga att att ni finns på den här platsen har platsen en betydelse för ert varumärke och företags identitet?

Väldigt, väldigt mycket. Vi, själva estetiken och hur även våra våra hattar, hur de ser ut har väldigt mycket inspiration från från landsbygden och natur. Vi jobbar mycket med patina, vi använder mycket färger och använder mycket material från naturen. Vi använder redskap. Vår filosofi är att allting vi gör kan göras med hjälp av eld och vatten. Christoffer Hur viktigt är det för ert varumärke att ni finns på en? Att ni som spelkollektiv finns långt bort från storstaden?

Jag tror det är ganska viktigt för det vi försöker uppnå. Jag är helt övertygad om att en motsvarande verksamhet skulle fungera i stan också, men för oss är det ju någonting vi anammar. Att kunna sitta och jobba med någonting som traditionellt förknippas med att sitta i stan och så vidare och att sedan bara kunna.

Ta på sig skorna och gå en promenad i skogen. Det är ganska få spelutvecklare förunnat att kunna ha den balansen. Men det är ganska exotiskt för många spelutvecklare. Och

framför alltför den internationella marknaden. Eva-Lena. Vilken betydelse har just platsen? Vuollerim för ert företagande? Alltså vårt företag finns ju för att det är på platsen. Men ek och turistföretag kunde göra var som helst på landsbygden.

Men men, vi finns ju här för att det är en del i att utveckla platsen som vi bor på. Vi ska släppa in Maria Qvarnströmi samtalen också. Maria, du jobbar som projektledare och innovationsledare på Hagfors, Munkfors Innovation Park, som sagt. Berätta lite kort. Vad var det som gick utpå? Ja, vi har funnit

sedan 2018 och vi tillhör Karlstad där vi kämpar. Finns på flera platser i Värmland också, men först sedan 2018 och sedan i år. Vid årsskiftet så har vi även den första utmaningen. Uppdraget från början var egentligen att skapa förutsättningar för fler och mer hållbara företag i Värmland och att innovationssystem skulle finnas utanför staden också.

Så vi hade en fysisk plats från början, men bra lokaler för att möta dessa företagare samt skapa det som är tänkt som att ta vara på varandras idéer och företag mot mer hållbarhet.

Men vilket vi egentligen inte var så förvånade över, det blev ju ganska själv. Det är ju helt andra förutsättningar i en stad. Men för Innovationsparken vad vi har på landsbygden och dessutom en bruksort? Ja, både Hagfors och Munkfors är ju traditionella bruksorter som säger hur ska vi säga att innovations klimatet är och hur det är att driva den här typen av arbete där?

Ja, om man utgår från att det ska vara precis som i staden så blir det ganska tufft. Men vi blev ganska djärva som sagt, så vi backar tillbaka och tar reda på vad ska vi vara då? Hur ska Innovation Park här vara för att det ska skapa största möjliga nytta?

Det vi kom fram till med hjälp av en grupp människor från hela kommunen, egentligen utanför också. Vi behöver en frizon, alltså någonstans där man får tänka stort och komma med här. Om man tycker att en tokig idé, men många idéer kanske startas om, blir någonting guldkorn som har varit på ett tag.

Men just det här någonstans där man inte blir bedömd, att det är 50 år sedan och det går inte så att det. Möter mycket av den attityden. Just det här att det där går inte. Gör man det? Det gör vi också. Och många pratar ju på bruksort, mentalitet och så också. Och det är klart att man har varit med om tradition också, att man har varit med i en nedgång om man som kommun har dubbelt så många invånare för ett antal år tillbaka. Så det är klart att det påverkar strukturerna påverkar ju en i dag.

Men det är som som vi också behöver att göra innan företagandet, när man på grund av den urbananormen och strukturerna som finns i vårt samhälle kanske inte tror att man har en idé. Kanske inte ens inser att man fast man har drivit företag i många, många år, att man är entreprenöriell eller att min idé är tillräckligt bra som någon annan så att man skulle kunna leva på den till slut så att vi har fokuserat på steget innan företagande. Försöka torka den våta filten av dåligt kollektivsjälvkänsla. Vad säger ni andra om det som Maria säger det härom den urbana normen när det gäller företagande. Är det något ni känner igen dig i? Karin Du var lite grann inne på det här att du blev lite ifrågasatt när ni flyttade till Korea? Ja, men det är väl jag som sagt i min bransch. Det handlar mycket om nätverkande och att bygga varumärke, visa upp sig och vara på rätt plats vid rätt tillfällen och liknande. Men genom att helt välja bort det och inte finnas på den spelplanen. Så jag skulle väl snarare säga att vi har frigjort otroligt mycket tid där vi kan jobba och skapa stället. Sen har vi ju våra tillfällen. Vi säljer ju våra hattar när vi gör kollektioner som vi säljer till andra butiker och det gör vi i Paris under modeveckorna. Så två eller fyra gånger per år åker vi en vecka till Paris och där så gör vi det här helt komprimerat. Vad ska man säga? Det är dygnet runt i en vecka som vi vill träffa våra kunder. Våra kolleger sprider vårt varumärke där och sedan kan vi plocka hem ordrar. Sedan åker vi hem och sen kan vi fokusera helt på att arbeta i sex månader och sen åker vi och gör detta igen. Så kanske den. Den vi gör är ju fortfarande den urbana normen vi har på vårt eget sätt, eller vi följer den på vårt eget sätt. Jag kan egentligen bara hålla med om sammakänsla, som sagt.

Spelutveckling är ju någonting som förknippas med att liksom att det ska vara i stan. De där bolagen är det där man kan nätverka och så vidare. Men det är lite sammaprincip, men där vi aktivt också arbetar just som sagt mot att bryta ut utifrån från den tanken och där vi aktivt försöker jobba med att etablera en liksom en industri.

Här liksom inte bara spel kollektivet så man kollektivet kanske kan agera som ett nav.

Men vi har ju startat upp en vuxenutbildning, till exempel med kommunen här för att få fler intresserade av att börja göraspel och att förstå att man kan och att man inte känner att geografisk position är ett hinder. Och Eva-Lena då kanske tvärtom, föredrar att ni befinner er långt bort från storstaden. Det kanske är den främsta styrka? Det kan det absolut vara. Jag tänker också på att det är väldigt många landsbygd där det finns en enorm kraft och potential och det finns mycket starka människor med mycket driv. Så nästa steg kanske är att inte tänka så mycket på urban eller landsbygd utan se vad man kan lära av varandra och hur man kan mixa ihop det här för att utvecklas ännu bättre och kanske på olika sätt.

Inte nödvändigtvis tillsammans, men att just att ta vara på varandras goda exempel och användare att det intesätter emot varandra, det känner jag mer för. Det jag efterfrågar är nog att både banker och kommuner och organisationer som Tillväxtverket och innovationsorganisationer har tillit till människor på landsbygden. För det finns så mycket kompetens och så mycket kraft och vilja och innovation som möjligheter. Så det skulle jag vilja kicka med. Maria, vad säger du om det? Är det svårare för företag? Det här med fördomar och normerna är en sak, men just det praktiska är att kanske hitta samarbetspartner för att lösa finansiering. Är det en stor utmaning för de företag som du möter? Det kan det absolut vara. Men jag håller med också. Just det här med möjligheterna och potentialen som finns på landsbygden. Och det är det vi ser. Det är bara att ställa andra frågor eller veta att förutsättningarna finns så måste stödsystemet liksom anpassa sig efter det. Det är det som är just det som har en idé eller de som driver företag vet vart man vill. Men just de som inte inser att det är en pärla som man går och bär på. Men jag tror att

det är den skillnaden som stödsystemet behövgöra också, så att man faktiskt ta varapå de krafter som finns. Hur ofta träffadu på företagare som har idéer? Typ som Christoffer och Eva, Lena och Carina? Den här typen av entreprenörer? Ja, man händer det också.

Absolut. Vi är vi och då finns det ju ett brastödsystem för om man vill komma i kontakt med andra och för att ta sig vidare med sin idé. Så det gör vi absolut. Men i huvudsak så är det ju just för att få fler att inse att man har potentialen eller att samhället har. Eller så satt det väl kanske mer fokus på det steget innan företagande.

Jag tänker två stora trender som har varit tydliga de senaste åren och framför allt det senaste året. Det är ju att vi lever under en pandemi som har bidragit till en ökad digitalisering på många sätt och som såklart också har haft andra konsekvenser. Men också att den under de senaste åren så har bredbandsutbyggnaden varit ganska stor i Sverige. Vilka effekter tror ni det har fått för företagandet i landsbygden?

Jag tror den är superviktig. I den bygden har vi haft bra och snabbt fiberbroadband redan. Jag tror att 2004 och det betyder mycket och det är jätte jätteviktigt. Det är ju våra nya infrastruktur och nya motorvägar så den är ju extremt viktig för vår del.

Vi har, vi använder inte video eller liknande på det sättet att så länge vi kan mejla

så klarar vi oss. Visst, vi har ju fått broadband här, men det var ganska nyligen. Men jag skulle inte förändra speciellt mycket. Däremot så har det ju blivit omvänt för oss. Vi har inte kunnat åka och sälja i Paris så vi har fått ta ett steg ifrån det digitala där vi tidigare hade order, system och liknande och skickar ut

kataloger per post istället för att visa upp vårt hantverk med material, prover och liknande. Vi har snarare omvänt gått till mer fysisk sälj teknik än tidigare.

Detta gör det. Intressant

och jag kan tänka mig att ni måste vara sjukt beroende av en bra bredbandsuppkoppling. Ja, vår modell hade ju inte fungerat. Vi arbetar ju med kanske lite större filer än att man bara behöver kunna skicka ett e-mail då och då utan att man behöver kunna

flytta över ganska ganska stora kvantiteter.

Det är ju en sån sak som man märker från folk som kommer hit från andra länder och har väldigt svårt att föreställa sig att vi kan leverera bra bredband ut på landsbygden för att man är inte van vid det i andra länder. Man blir väldigt lätt bortskämd i Sverige, med de goda förutsättningarna.

Maria, vad skulle du säga? Annars är de viktigaste förutsättningarna för att en person som har en företagsidé ska kunna komma igång och driva sitt företag i en landsbygd.

Jag tror väldigt mycket på just möjligheten att få stöd och hjälp att bolla sin idé när man har en, när man har en idé och vill ta den vidare. Jag tror att de förutsättningarna finns ganska bra, både i städer och i landsbygd, och pandemin har väl gjort den möjligheten ännu bredare. Att alla har tvingats ut på nätet nu och har blivit mer digitala för den delen så kanske det har blivit mer fördel för landsbygden. Nu har ni funnits i Hagfors och Munkfors. Jag skulle säga att attityden har förändrats i och med att ni bara har etablerat er där. Ja, det tror jag absolut. Och sedan har vi varit med och drivit processer och skapat engagemang och så så att man har sett att innovationer om man pratar utveckling eller framtidstro inte bara är kopplat till städer utan mer faktiskt. Potentialen finns och genom att kanalisera den och göra de här processerna så märker man att vi kan. Har ni på den? Närmar sig ditt slut. Om vi ska börja avrunda med en sista fråga här. Om ni skulle vilja skicka med någonting som inspiration för den som kanske lyssnar på det här och funderar på att starta eget och gärna vill driva eget företag i en landsbygd. Vad skulle ni vilja skicka med då? Jag skulle nog säga att körbara. Det är enklare än man tror.

Man kommer att möta utmaningar, men det är mycket roligare än vad man kanske tror. Det kan vara svårare också ibland, men är man med som man har bra folk runt omkring sig, som det Maria pratar om, så är det ingen fara och är man ensam så skulle man ju kunna tänka sig att en idé kan vara att man börjar på deltid om man inte vill våga släppa tryggheten. Vill man utvecklas i som bygd så är det bara mer bara samlas kring det som behövs i din bygd och så kör på. Det finns så mycket mer resurser och kompetenser i närområdet än vad man först ser.

Karin, du nickar. Ja, jag håller med om det.

Det finns så mycket runt omkring om man om man letar att inspireras av, men först och främst somegenföretagare, men arbetar

hårt och mycket. Jag lägger väldigt mycket tid. Jag tycker det är så viktigt att de som är utanför det som är runt omkring värdefullt för att man ska orka. Man måste hitta sin återhämtning också och att bara vara på den plats där man mår bra.

Och det kanske är i stan. Kanske man bäst i stan och då är det väldigt man ska vara. Men för många tror jag att man värdet av att vara på landsbygden är det är väldigt stort. Och Kristoffer är ditt bästa råd att samla ihop 40 personer som är lika tänkande och tryck in dem på en liten ort för att höja representationen på orten. Det är väl ett sätt att gå till väga. Jag och min kollega, vi brukar säga till folk som det är många som har varit med att starta upp hemma i vilket land man kommer ifrån. Men vi kan väl avråda folk från att säga att det är mer jobb än en än vad man kan. Det ser väldigt lätt ut nu. Men som sagt. Men ja, vi arbetar väl också efter principen att bara köra igång och sedan får bitarna falla på plats efter hand. Och framför allt så tror jag att man på ett individuellt plan har mycket större möjlighet att utvecklas genom att göra sin egengrej och förstå den fullt ut jämfört med att ha en vanlig anställning någonstans där man kanske har ett smalare perspektiv på sin egen roll och vad man egentligen tillför, vilket värde man skapar. Inte bara. För företaget man jobbar på utan även för sin omgivning.

Det är ju något som jag som jag känner och som vi uppskattar av att vara i ett litet samhälle, att vi känner att vi spelar en roll här och att även om folk inte nödvändigtvis förstår sig på vad vi gör så ser de att vi gör någonting och att saker händer, att det får positiva konsekvenser för samhället och därmed får vi också uppmuntran.

Maria Du får sista ordet. Och då tänker jag tipsom man är ett innovationsstöd system eller så börja i myllan om man vill. Det finns så mycket potential ute i bygderna som kanske inte har blommat ut, men det finns en massa massa frön och vill man skapa en process som som leder till mer och mer hållbara företag så finns kraften och potentialen ute hos människor.

Nästa grej också är om man kan så kan man. Hur litet kan man göra för att testa tesen om man som är beredd att börja halv tio? Eller kan man testa ännu mindre för att se bärgning i det prototype landet och aktualisera en nyckel?

Maria Kvarnström från Hagfors, Munkfors Innovation Park.
Tack så mycket för att du var med i den landet. Tack!

Tack! Även Eva Lena Skalstad från Lapland
Vuollerim, Christoffer Cederholm, vd på Spelkollektivet i Väckelsång och Karin Horisaki på HORISAKI Design & Handels Kåren. Stort tack för att ni var med också! Tack.

Tack! Det var allt från podden Landet idag. Redaktör för dagens avsnitt var Ingrid Whitelock och jag heter Håkan Montelius och podden Landet produceras av Landsbyggsnätverket. Vi hörs igen i nästa avsnitt.